

Εποι είναι... AN ETSI NOMIZETE

Τα Βαλκάνια οι υπερδυνάμεις και η Ελλάδα

Οπως είναι γνωστό, τα Βαλκάνια παραμένουν μια περιοχή ζωτικής σημασίας για τα συμφέροντα των ανεπτυγμένων βιομηχανικά κρατών. Τα σύνορα των βαλκανικών χωρών, όπως χαράχτηκαν μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, δημιούργησαν τα βαλκανικά κράτη, αλλά όχι και ενιαίες εθνικές κοινότητες.

Η αυθαιρετή, σε πολλές περιπτώσεις, χάραξη των συνόρων από τις Μεγάλες Δυνάμεις, έγινε έτσι ώστε να δικαιολογούνται επεμβάσεις, υπό το πρόσχημα εθνικιστικών προβλημάτων, που συνήθως οι ίδιες προκαλούσαν.

Σήμερα, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου έντονης προσπάθειας ανακατάταξης των ζωνών επιρροής στην περιοχή, τα φαινόμενα επεμβάσεων στη βαλκανική, μέσω υποκίνησης εθνικιστικών επιδώξεων, βρίσκονται σε έξαρση.

Οι εξελιξιες πλέον είναι συνάρτηση τριών παραγόντων: Α. Της εθνολογικής σύνθεσης των χωρών της βαλκανικής, που καθορίζει και την έκταση της αποσταθεροποιητικής προσπάθειας.

Β. Της επιτυχούς, ή όχι, προσπάθειας των υπερδυνάμεων, να ακυρώσουν την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, μέσω μιας ελεγχόμενης από αυτές, ενοποίησης των δύο Γερμανιών.

Γ. Της εξέλιξης της προσπάθειας, εκ μέρους των ιδιων σχεδιαστικών κέντρων, ανασυγκρότησης θρησκευτικών μετώπων, που θα έδιναν τη δυνατότητα χειραγωγησης και χρησιμοποίησης φανατισμένων μαζών.

Η επιτυχής έκβαση αυτών των προσπαθειών, προϋποθέτει όμως τον έλεγχο των βαλκανικών κοινωνιών.

Ηδη οι βαλκανικές χώρες, μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, μέσω ελεγχόμενων από τη Σοβιετική Ένωση αλλαγών, είναι έτοιμες να ενταχθούν στο σχεδιασμό.

Η Τουρκία, ελέγχεται πλήρως από τις ΗΠΑ, μέσω μιας στρατιωτικής δικτατορίας.

Η Ελλάδα, βρίσκεται στο επίκεντρο μιας συντονισμένης προσπάθειας ανατροπής των «άτακτων ηγεσιών» και αντικατάστασής τους από άλλες υπάκουες.

Τέλος, μένουν οι «σκληρές», Αλβανία και Γιουγκοσλαβία, που θα πρέπει πάση θυσία, μέσω εθνικιστικών παιχνιδιών, να γίνουν συνεργάσμεις, ή να οδηγηθούν σε μερικό διαμελισμό.

Οι σκέψεις αυτές, πρέπει να προβληματίζουν τις πολιτικές ηγεσίες, εφόσον στο παρελθόν, γεωγραφικές ανακατατάξεις στα ελληνικά σύνορα, συνοδεύονταν από αιματηρές, υποκινούμενες, κοινωνικές αναταραχές στο εσωτερικό της Ελλάδας, με στόχο την αδυναμία της χώρας μας να συμμετάσχει στη διαμόρφωση του νέου στάτους κβο στην περιοχή.

Τέλος, πρέπει να διευρευνηθεί το κατά πόσον οι υπερδυνάμεις, αδυνατώντας να αποσταθεροποιήσουν μόνες τους τα καθεστώτα της Αλβανίας και Γιουγκοσλαβίας, επέλεξαν όμορα προς τις χώρες αυτές κράτη, μεταξύ αυτών και την Ελλάδα, προκειμένου για υλοποίησουν τους σχεδιασμούς τους.

Οεθνικός μας ορίζοντας μαυρίζει επικίνδυνα. Μέσα στην αβεβαιότητα της ομιχλής του ελληνικού πολιτικού σκηνικού, ένα είναι βέβαιο: «Το έθνος δεν αντέχει άλλες χαμένες πατριδες».

Του Δρ. Ε. ΔΑΝΕΖΗ, επίκουρου καθηγητή Πανεπιστημίου Αθήνας